

D.1577660

DE FRYSKJE MARREN	
Ontv.	12 DEC. 2022
Nr.	bijl. 2. 670795

MAANTEKENEN | PER POST | EMAIL

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente De Fryske Marren
Postbus 101
8500 AC Joure

Afdeling bestuursrecht

datum 9 december 2022
onderdeel Team WABO (milieu), BK en overig
contactpersoon
doorkiesnummer
ons kenmerk zaaknummer LEE 21 / 2346 WABOA VUCS
uw kenmerk OV20190501/4622899
bijlage(n)
onderwerp het beroep van e.a. te Terherne

bezoekadres
Guyotplein 1
9712 NX Groningen
openingstijden
08:30-17:00 uur

correspondentieadres
Postbus 150
9700 AD Groningen

t (088) 361 14 35 algemeen
t (088) 361 13 33 belasting

e-mail voor voorzieningen:
bestuurvovo.nnl@rechtspraak.nl
e-mail voor beroepen:
bestuursrecht.nnl@rechtspraak.nl

www.rechtspraak.nl

Geachte heer/mevrouw,

Over het beroep met zaaknummer LEE 21 / 2346 WABOA VUCS deel ik u het volgende mee.

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK NOORD-NEDERLAND

Zittingsplaats Groningen

Bestuursrecht

zaaknummer: LEE 21/2346

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 9 december 2022 in de zaak tussen

), Utbuorren 18 te Terherne,

) Utbuorren 19 te Terherne,

) Utbuorren 20 te Terherne,

eiseressen;

)

en

het college van burgemeester en wethouders van De Fryske Marren, verweerder

als derde-partij heeft **Breefenne b.v.** aan het geding deelgenomen.

Procesverloop

Bij besluit van 2 juni 2021 (ter inzage vanaf 11 juni) (het bestreden besluit) heeft verweerder aan Breefenne b.v (vergunninghoudster) een vergunning verleend voor het legaliseren van een schuur, haven en een botenverhuur op het perceel Utbuorren 17 te Terherne.

Eiseressen hebben bij brief van 16 juli 2021 tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 2 september 2021 een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 27 september 2022. Eiseres Fortuin is verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door . Namens vergunninghoudster zijn verschenen.

Overwegingen

1. Bij de beoordeling van het onderhavige beroep neemt de rechtbank de volgende feiten als vaststaand aan.

1.1. Op 31 oktober 2019 is namens vergunninghoudster een aanvraag om omgevingsvergunning bij verweerder ingediend voor het legaliseren van een schuur, het in gebruik hebben van de haven voor zes ligplaatsen en botenverhuur van maximaal drie boten op het perceel Utbuorren 17 te Terherne.

1.2. Bij besluit van 12 mei 2021 heeft de raad van De Fryske Marren een verklaring van geen bedenkingen afgegeven.

1.3. Bij besluit van 2 juni 2021 is de omgevingsvergunning verleend. De vergunning is verleend voor de activiteiten bouwen en het handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening. Verweerder heeft daarbij overwogen dat de schuur voldoet aan de regels van het bestemmingsplan en het gebruik (van de haven) past binnen de regels van een goede ruimtelijke ordening.

1.4. Eiseressen hebben beroep ingesteld tegen dit besluit.

2. Ingevolge artikel 2.1, eerste lid, onder a en c, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), is het verboden zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit:

a. het bouwen van een bouwwerk;

.....

c. het uitvoeren van een project voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan;

Ingevolge artikel 2.10, eerste lid, aanhef en onder c, wordt, voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a, de omgevingsvergunning geweigerd indien de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan. Ingevolge het tweede lid wordt in gevallen als bedoeld in het eerste lid, onder c, de aanvraag mede aangemerkt als een aanvraag om een vergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, en wordt de vergunning slechts geweigerd indien vergunningverlening met toepassing van artikel 2.12 niet mogelijk is.

Ingevolge artikel 2.12, eerste lid, kan, indien de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, de omgevingsvergunning slechts worden verleend indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en:

a. indien de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan of de beheersverordening:
1° met toepassing van de in het bestemmingsplan opgenomen regels inzake afwijking,
2° in de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen gevallen, of
3° in overige gevallen, indien de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat.

3. Niet in geschil is dat het project in strijd is met het ter plaatse geldende bestemmingsplan "Terherne-kom" (verder: het bestemmingsplan). Om medewerking te verlenen aan het plan heeft verweerder toepassing gegeven aan het bepaalde in artikel 2.12, eerste lid, aanhef onder a, ten derde, van de Wabo.

4. Eiseressen menen dat het besluit een draagkrachtige motivering ontbeert. Verweerder is er ten onrechte vanuit gegaan dat voor wat betreft de haven er sprake is van een historisch gegroeide situatie. Toetsing aan het gemeentelijk beleid ontbreekt en de feitelijk te ondervinden hinder, zowel bij de ligging als het gebruik van de eigen boot en aantasting van de privacy, is door verweerder niet onderzocht. Er is geen sprake van hobbymatig gebruik. Evenmin is rekening gehouden met de gevestigde erfdienstbaarheden, die naar de overtuiging van eiseressen een evidente privaatrechtelijke belemmering voor het gebruik van de haven met zich meebrengen.

5.1. De rechtbank stelt voorop dat de beslissing om aan een activiteit in afwijking van het bestemmingsplan al dan niet medewerking te verlenen een bevoegdheid van verweerder betreft, waarbij hij beleidsruimte heeft en de rechter de beslissing terughoudend dient te

toetsen, dat wil zeggen zich voor wat betreft de inhoudelijke keuzes moet beperken tot de vraag of verweerder in redelijkheid tot het besluit heeft kunnen komen om al dan niet omgevingsvergunning te verlenen (zie bijvoorbeeld een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, 30 juni 2021, ECLI:NL:RVS:2021:1393).

5.2. De rechtbank gaat er bij de beoordeling van het beroep van uit dat niet in geschil is dat de bouw van de schuur op zich vergund kon worden nu de bouw als zodanig niet in strijd is met de bestemming 'wonen' zoals vastgelegd in het bestemmingsplan. De rechtbank constateert voorts dat het afmeren van boten zoals in de vergunning is aangevraagd op zich ook niet in strijd is met de bestemming 'water' zoals vastgelegd in het bestemmingsplan. Beide bestemmingen staan echter het gebruik van de schuur en het water voor het bedrijfsmatig verhuren van boten niet toe op deze locatie. Verweerder heeft dit gebruik met het bestreden besluit willen legaliseren. Ter beoordeling van de rechtbank ligt daarom voor of verweerder het besluit om dit bedrijfsmatige gebruik toe te staan voorzien heeft van een draagkrachtige motivering.

5.3.1. De rechtbank constateert dat de belangrijkste reden voor verweerder om het bedrijfsmatige verhuur van de boten en de schuur toe te staan, is omdat het bedrijfsmatige gebruik volgens verweerder en vergunninghouder al decennia lang op deze locatie plaatsvindt. Ten onrechte is dit volgens verweerder niet zodanig in 2010 in het bestemmingsplan terecht gekomen en daarom wil verweerder dit alsnog vergunnen. Verweerder meent dat dit kan worden toegestaan omdat er geen sprake is van onevenredige hinder voor omwonenden.

5.3.2. De stelling dat er al jaren bedrijfsmatig boten verhuurd worden op de locatie thans in geding, is door eiseressen gemotiveerd bestreden. De rechtbank heeft vervolgens, noch uit de stukken, noch uit hetgeen partijen ter zitting hebben verklaard, duidelijkheid kunnen verkrijgen over het gebruik van het water, in de periode voor en na de wijziging van het bestemmingsplan. Het is de rechtbank niet duidelijk geworden of er in die periode inderdaad altijd zoveel boten hebben gelegen als nu is aangevraagd en of deze boten ook inderdaad altijd bedrijfsmatig werden verhuurd. De rechtbank merkt daarbij op dat ook het huidige gebruik, naar aangeven van belanghebbende, afwijkt dan van hetgeen thans is vergund. Het besluit is op dit punt derhalve onvoldoende gemotiveerd.

5.3.3. Ten aanzien van de stelling van verweerder dat er geen sprake is van onevenredige overlast, overweegt de rechtbank het volgende. De rechtbank constateert dat verweerder geen inzicht heeft kunnen geven in de vorm en de mate van overlast, noch met hetgeen hierover is opgenomen in de stukken, noch met hetgeen ter zitting is verklaard. Hierdoor heeft verweerder evenmin inzichtelijk gemaakt waarom de overlast voor eiseressen niet onevenredig zou zijn. Het besluit is op dit punt derhalve ook onvoldoende gemotiveerd.

5.3.4. Voorts is niet in geschil dat voor alle percelen geldt dat vrije doorgang moet worden verleend voor de andere percelen. Dit is voor elk perceel vastgelegd in een erfdiensbaarheid. De rechtbank is van oordeel dat verweerder niet heeft onderbouwd waarom deze bepalingen geen evidente privaatrechtelijke belemmering opleveren voor hetgeen thans is vergund. Verweerder heeft immers niet onderbouwd dat er bij aanwezigheid van zes boten nog altijd sprake is van een vrije doorgang van de boten voor de aanliggende en tegenoverliggende percelen. Ook op dit punt is het besluit onvoldoende gemotiveerd.

6. Gelet op bovenstaande is het beroep gegrond. Het bestreden besluit ontbeert een

toereikende motivering en is derhalve genomen in strijd met artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht. Het besluit komt voor vernietiging in aanmerking.

7. Aangezien het beroep gegrond is dient verweerder het griffierecht van eiseressen te vergoeden. Dit is een bedrag van €181,-.

8. De rechtbank ziet aanleiding verweerder te veroordelen in de proceskosten die eiseressen hebben moeten maken. Deze proceskosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht vast op € 1.518,00 (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 759,00 en een wegingsfactor 1).

Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit van 2 juni 2021;
- bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eisers tot een bedrag van €1.518,00;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van €181,- aan eisers te vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door [naam], in aanwezigheid van [naam] als griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 9 december 2022.

griffier

rechter
de rechter is verhinderd
de uitspraak te ondertekenen

Afschrift verzonden aan partijen op: 9 DEC 2022

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.